

« تجوید بلدم »

محمد کاظم نعمتی از صیاد شیرازی به این مدرسه می آید. تا کلاس سوم، مدرسه رفته و حالا در کلاس ششم اینجا درس می خواند و اظهار رضایت می کند. وقتی تصمیم می گیرد به مسجد بیاید، چند باری با خانواده سر کلاس ها حاضر می شود تا تصمیم بگیرند. حالا از اردوهای اینجا، کوه رفتن و توجهی که از مربی دریافت می کند، راضی است. می گوید: «معلم ها خوش اخلاق اند. قرآن را خوب یاد گرفتیم و تجوید هم بلدم.»

« تفريحمان از مدرسه بيشتر است »

امير توانا کلاس هشتم است. چهار سال است با معرفی یکی از اقوام به اینجا می آید. او داشتن هم نشین های خوب در اینجا را غنیمت می داند و می گوید: «به سرو صدا عادت کرده ایم.» کتاب ها را قبل عید، تمام و بعد از عید، آن ها را دوره می کنند. امیر که حالا مقداری با نهج البلاغه و صحیفه آشنایی دارد، می گوید: «قبلا فقط می دانستم که مال کدام امام هستند!» وقتی همه فامیل دور هم جمع می شوند، از اومی خواهند که پیش نماز شود. صحبت از لباس فرم که می شود، می گوید: «قبلا بچه ها مسخره ام می کردند ولی الان دیگر همه عادت کرده اند.» من فکر می کنم تفريح ندارند که می گوید: «اینجا تفريح همان از مدرسه بيشتر است. روزهای زوج، به سالن می رویم.»

« Ps با مربی »

محمد مهدی عرفانیان سال اولی است که اینجا درس می خواند. کلاس هشتم است و حالا تصمیم گرفته است به جای مدرسه به مسجد بیاید. می گوید: «از نوع درس دادن مسجد خوشم آمد. نگران بودم اینجا درس هایم افت کند ولی رشد کرد.» او سیستم نمره دهی مسجد را سخت گیرانه می داند و می گوید: «اگر در درسی خوب باشم، کمتر تکلیف می دهند یا از درس دیگری که ضعیف هستم، تکلیف می گیرم یا به جایش قرآن کار می کنم.» از جو مدرسه ناراحت است و ادامه می دهد: «دوست خوب الگوی آدم می شود. اینجا بيشتر بچه ها در سن کم، نماز شب می خوانند.» او گاهی خادم می شود و صف های نماز را نظم می دهد. برنامه نظافت مسجد نوبتی است. از روی برنامه ای که روی دیوار است، هروقت نوبت کلاشان شود، صحن مسجد و سرویس و طبقه بالا را نظافت می کنند: «شور و نشاط اینجا کم نیست؟» سوالی که به آن واکنش نشان می دهد: «شما بچه ها را ندیدید. ما اردوهای شبانه روزی می رویم. ما گاهی برای شام به منزل آقای نعمتی می رویم، او حتی با بچه ها Ps بازی می کند.»

معلمی کنند اما مدرسه برای دروس تخصصی تر مانند فیزیک و ریاضی یا علوم به سراغ معلمان مدرسه می رود. او دعوت می کند تا ساعتی کار معلم علومشان را ببینیم که چطور علم را با معرفت اسلامی می آموزد و متفاوت با کلاس های مدرسه است. نعمتی توضیح می دهد: «برای طلبه ها مشکل نداشتیم ولی برای پیدا کردن معلم ها مجبور بودیم به مدارس خاص سر بزنیم تا معلمان خوبشان را به ما معرفی کنند؛ البته گاهی هم از والدین فرهنگی بهره می برند و درس های مختلفی دارند که تدریسش با پدران دانش آموزان است.»

« از همه جای شهر »

دانش آموزانی که اینجا ثبت نام کرده اند، از تمام مناطق شهر هستند. از طبرسی گرفته تا قاسم آباد، از شهرک ربانی تا وکیل آباد. از خیابان امام رضا تا طبرقه. انتخاب اینجا به خاطر نزدیکی مسافت نبوده. معلم ها و مربی ها هستند که دانش آموزان را در روز تعطیلی مدارس به مسجد می کشانند. او با اشاره به اینکه این طرح زیر نظر مجموعه تربیتی حضرت روح... اجرا می شود، می گوید: «ما هر سال حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد رشد داریم. شاید در ابتدای امر، دانش آموز با اجبار خانواده بیاید ولی به مرور به خاطر ارتباط و انسی که با مربی می گیرد، با علاقه ادامه می دهد. همین امروز ما گفتیم اجبار نکنید. به نظر تان این همه دانش آموز به اجبار آمده اند؟» او به بچه هایی که بی توجه به زنگ تفريح همچنان سر کلاس درس نشسته اند، می گوید: «به نظر تان آن ها اجباری نشسته اند؟»

« قوانین خاص مدرسه »

این مدرسه، قوانین خودش را دنبال می کند. نعمتی می گوید: «برای کلاس های بالاتر حضور و غیاب نداریم. خود فرد باید به این نتیجه برسد که درس برایش مفید است.» آن ها حتی می خواهند به طور آزمایشی سیستم امتحان را از کلاس های بالاتر حذف کنند. روزهای آخر هفته اردوهای جهادی و تفريحي شبانه روزی برای کلاس های بالاتر دارند. برای بچه های کوچک تر هر هفته یک روز برنامه تفريحي دارند. برای رنگ های ورزش با یک باشگاه قرارداد بسته اند. بچه ها موظف هستند که یک رشته انتخاب کنند و ادامه بدهند. روی کتاب خوانی تاکید دارند. تور کتاب گردی و لیگ کتاب خوانی به راه می اندازند. شبیه لیگ برتر، دوبه دو مسابقه می دهند تا نفر برتر مشخص شود. آن ها کلاس اخلاق ندارند ولی بعد از نماز، زنگ تفکر دارند. نظافت مسجد با بچه ها است و نعمتی می گوید: «سرویس ها بيشترين متقاضی را دارند.»

« حجم صدا، کنترل شدنی نیست »

مدرسه شهریه ندارد ولی آخر ماه جمع هزینه های کلاس بر تعداد دانش آموزان، تقسیم می شود و هر کس سهم خودش را می دهد. او البته این سیستم را بی اشکال نمی داند. نعمتی می گوید: «ما مساجدی با زیر ساخت مدرسه نداریم و با سیستم الان کنترل حجم صدا سخت است. برای انتخاب معلم هم محدودیت داریم.» اما اینجا تهدیدهای محیط مدرسه برای دانش آموز وجود ندارد. تعداد ریزش های مدرسه را بسیار اندک می داند ولی می گوید: «خانواده هایی بودند که ناراحت باشند ولی هر کسی که رفته است، از ما ناراحت بوده و دین گریز نشده است.» او ادعا می کند: «هر کسی را به سمت استعدادش سوق می دهند و قرار نیست همه اینجا طلبه شوند.»

« درس ها تفاوتی ندارند »

همان علوم، ریاضی و فیزیک که بچه ها در مدرسه می خوانند، کلاس هایش اینجا هم برقرار است ولی گاهی مربی ها احساس می کنند که نیاز است به بعضی مباحث، اهتمام بیشتری داشته باشند. نعمتی می گوید: «گاهی نیاز است از تاریخ بهره بيشترى ببریم که روی آن بيشتر تمرکز می کنیم.» قرآن را به خانواده ها سپرده اند و در کلاس های قرآن یک ربع تجوید و سپس خوشنویسی تدریس می شود. او به کلاسی که در مجاورت ما تشکیل شده است، اشاره می کند و می گوید: «این کلاس همان خوشنویسی دارند. از استادان خوب مشهد بهره می گیرند که رایگان می آیند.» او تمام درس ها را در درس دین می داند. آن ها در کنار نهج البلاغه، صحیفه سجاده و قرآن، بقیه دروس را می خوانند. مدیر مدرسه مصطفی عارفی می گوید: «ریاضی و علوم هم درس دین است، حتی زبان انگلیسی هم می خوانیم تا به تبلیغ دین اسلام کمک کنیم.»

« معلم طلبه ها »

صحبت به معلمان مدرسه شهید عارفی کشیده می شود. تعداد روحانیان، این فکر را در ذهن متبادر می کند که قرار است همه دروس را افراد معمم تدریس کنند. وقتی تصمیم می گیرند این طرح را آغاز کنند، طلبه های زیادی اعلام آمادگی می کنند. طلبه ها سه سال آموزش می بینند. شیوه های تدریس و دروس مدرسه را دوره می کنند تا بتوانند

